

Ára 5000 korona. — Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Budapest, augusztus 3

(31.) 2949. szám

Ötvenhetedik évfolyam, 1924

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre. . 55000 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Mária Valéria-u. 12

Futóverseny a nagy díjért

J. Smith (zsüri-elnök): Látja, Mister Korányi, ebben a versenyben mindenki örül, hogy a magyar is bejött a döntőbe.

Tíz év

Tíz év előtt: — Virágos vonatok,
Lobogó zászlók, vidám, harcos ének;
Mellet feszítő hős indulatok,
Fénye fiaink bátor fegyverének.
Összeborulás egy lelkesülésben,
Hév napsugár kinn, bizó hevülés benn;
Utódját büszkén nézte az előd
Tíz év előtt.

Tíz év után: — Virágtalan tavasz,
Gyümöcstelen nyár, halálos, siket csend;
Rongy a lobogó és rozsdás a vas,
Tört, fekete folt a vér, mely kifreccsent.
Elifulladt mellel, bénán, dideregve
Néziünk a gyásszal fölleges egekre,
A suton ülve, csüggedten, sután
Tíz év után.

Az életben tíz év nem nagy idő:
Íjűvá alig serdül gyöngye gyermek.
Főlnőtt férfit kevéssel vénytő,
Erős öregét sem nagyon visel meg.
A fák alig pár ujjnyit vastagodnak,
Vén hegyek egy vonásnyit sem rakodnak.
S a kor éppen hogy egy kicsit halad
Tíz év alatt.

De ez a tíz a Halál éve volt,
Harag, gyűlölség, rombolás tíz éve;
Főlszabadulni láttuk a pokolt,
Borítva mindent emésztő tűzébe.
Elpusztult minden itt, ami nemes volt,
Amiért élni, halni érdemes volt;
Megtört itt minden igaz akarat
Tíz év alatt.

Tíz év letelt. Egy percre visszanez,
De iszonyattal fordul el az ember
S tekintete a jövődőbe vész
Sóhajjal, mert már óhajtani sem mer.
Elgondoljuk, nem kérve már, csak kérdeve:
A rossz esztendők sora véget ért-e?
Kezdetnél állunk, mely ad új erőt,
Vagy a vég előtt?

J. H. E.

Önálló töprengés

— Miért hogy a házbér mindig több lesz, de a bérház csak nem akar több lenni?!

BORSSZEM JANKÓ TÁRCÁJA

Ajánlom sírföliirataimat

Rémes álmom volt tegnap. Álmomban a római császárság idején ébredtem föl. Törtem a fejem mihez fogjak ebben az idegen világban. Gladiátornak nem mehetek, hiszen 1918-ban leszeregettem, viszont arról, hogy patriáciusnak menjek most a tőzsdei bessz idején, álmomban sem álmodhattam, végre is riportert lettem a „Romulus és Vidéke” című római lapnál.

Igen zavaros idők voltak, a császárok gyors iramban váltakoztak, ezvikt elkergették, másikat megölték, a merényletek, uccai zavarzások napiranden voltak, olyan ismerős volt az egész, mintha mindezt láttam volna már valahol. Irodalmi munkásságomat a rómaiak nem nagyon méltánvölták,

az a Vergiliusz pikkelt rám, mert hetedikes gimnazista koromban egy éneket úgy lefordítottam belőle, hogy még mindig nem szedte magát össze.

Sokat sétáltam a Via Appián, hol a sírok domborulnak s az unokák beboroznak. Na, — gondoltam — ezek a sírföliiratok éppen olyan hangos és puffogó frázisokkal kongó holmik, mint nálunk otthon Budapesten. Írtam is egy cikket róla, hogy a sírföliiratokat meg kell reformálni. Kifejtettem, hogy semmi értelme sincs az olyan föliiratoknak, melyekben az élők beszélnek a holtakhoz, minthogy igen kevésbé valószínű, hogy a holtak azt elolvassák. Például mi értelme van annak, hogy a férfi ezt véseti a felesége sírára: „Ezvetlen drága hitvesem, amíg élek, siratni foglak. Még találkozunk.” A férfi aztán megnősül s az irás ottmarad. Az olyan fenyegetődzéseket veddig, hogy „még találkozunk” — való-

Tönődések

Seiffensteiner Solomontul

✧ Oz ómoravicai vásáro menté edjütt két kishedjesi zsidó: o Löbl Pinkász és o Cilcer Aron. Allandú összeküttetésben álltok edjmással és ez alkalummal is nedven pöngöllorinttol tortozott o Cilcer o Löblnek. Omikor o topoljai hotárt elhogyták, edjszerre sak látják, hodj küzeledik o Macsvánszky, o híres bácskai rablúvezér, oki ittend szokta kifosztani o vásárusukat. Ekkor homor elükojjo Cilcer o budjellárisát és átod Löblnek o neki járú 40 florintot.

— Osz-posz o sponjolok. O marokkánereküket kergetik kiféle o meghódított tartománybul, hát most homor túlojánlják serébe oz ongoloknak Gibroltárért o — marokkói üsszes birtoikaikat.

✧ O Frümet Bratl Konizsán oz osszonytemplombo volt ed előlvásunú, s ű otáno mondták o túbbi osszonyok oz imádságt nádj bűgéssel. Edszer oz engesztelű hosszúnopkor, mikor o Frümet jú kúsrto mogát, kivetti o kebelébül ed feszületet és üssze-visszo csúkolgatta. Lett ed nodj larentem és hivotto o pop: — „Rebbelében! — sirt o Frümet. — Már nem todtam mit sinálni, hát csúkulottom o krucifixt, hát ho ebbe is von volomi esetleg!” — Tripp-tropp o Bethlen excellenc. Ū oz előimádkozú. Mit csúkolgotjo o fojvédüket? Numerusz klauzus, szobokúmvies-üldözés sakúgy, mint Haller. De ű is ozt hisz, hát ho ebbe is von volomi esetleg.

✧ Geszteréden nem valta kántor, hát o Jüme Satt fülkindekozott, hodj ű lesz oz előimádkozó, de bizon ed seppet se nem teccett o hitküzségnek. Mondjo o Jüme: „Mit okornok moguk? Hát onnyit sak megért, omennyibe kerölte ez o hitküzségnek!” Mire o Callel Rückgrad feleti: „Ho o kánikulábo kell ed jú meleg esü, de helette gyün ed nodj jégverés. — hát von-e oljan ember, oki szereti, még ho nem is sinált kárt oz o jég? Mogo se sinált kárt, de ki szereti o jégesüt, még ho nem is sináljo kárt?” — Chapp-rapp oz ébredük. Ozt mandják, hodj nem sinálnak kárt. De ozért o jégverés otálatos, még ho nem is sináljo kárt.

Az új szorzószám

— Amikor még kétszerkettő volt a szorzószám, sokkal nagyobbak voltunk, mint most a tizenhétézres szorzószám mellett.

A kölcsönjegyzés

— Most, hogy jegyezni fogok a külföldi kölcsön belöldi részére, úgy érzem magam, mint amikor a Felföldön szerettem volna nyaralni és az orvosom az Alföldre küldött.

ban nem tanácsos írásban leszögezni, mert mit lehet tudni, esetleg mégis...

Megjelentem a császárnál és elmondtam neki, hogy a sírföliiratnak csak akkor van értelme, ha a halott beszél belőle a visszamaradt élőkhez, vagy az élők jellemzik benne a halottat az utódok okulására.

A császár mindezt nagyon helyeselte, miközben úgy csicseregett, mint egy rigó, minthogy éppen fülemülnelvet reggelizett. Megkínált engem is, de én kijelentettem, hogy a rigónak és fülemülnének csak a csőrét szeretem, azt is csak akkor, ha fütvül, mire szomorúan legyintett, hogy fogjam be a csőrömet. Egyben megrendelte nálam a boldogult Helioabalus császár sírföliiratát, aki tudvalóleg kissé különös férfiú volt. A sírföliirat, melvet a főnti alapelvek szerint azonnal elkészítettem, így hangzott:

A pesti nyár

Ah, nincs szebb, mint a pesti nyár!
 Oh, mennyi gyönyört élvezel te:
 Az ember a zöldbe kijár
 S a villamos csak hétezerke.
 Csak húszezer a virslipár.
 Mit elfogyasztunk, én és párom.
 S még azt mondják, a lét sívár!
 Nincs szebb, mint Pesten élni nyáron.

Fizetésem alatta van
 Az aranyparitás felének.
 De van légymányosi tavam.
 Hol elbűvöl vig szúnyog-ének.
 Ott ingyen fürdöm a sáron.
 Ingyen lubickolok a sáron.
 S a váltólázt ingyen kapom:
 Nincs szebb, mint Pesten élni nyáron.

Lakásom kicsiny, de meleg.
 Hála, a papíros-falaknak
 S a háziúr csicserg: — Emelek!
 És nő bulán béré a laknak.
 A vezeték vizet nem ont
 Túl a zord éjjeli határon
 S a kam hátát rebegetve mond:
 Nincs szebb, mint Pesten élni nyáron.

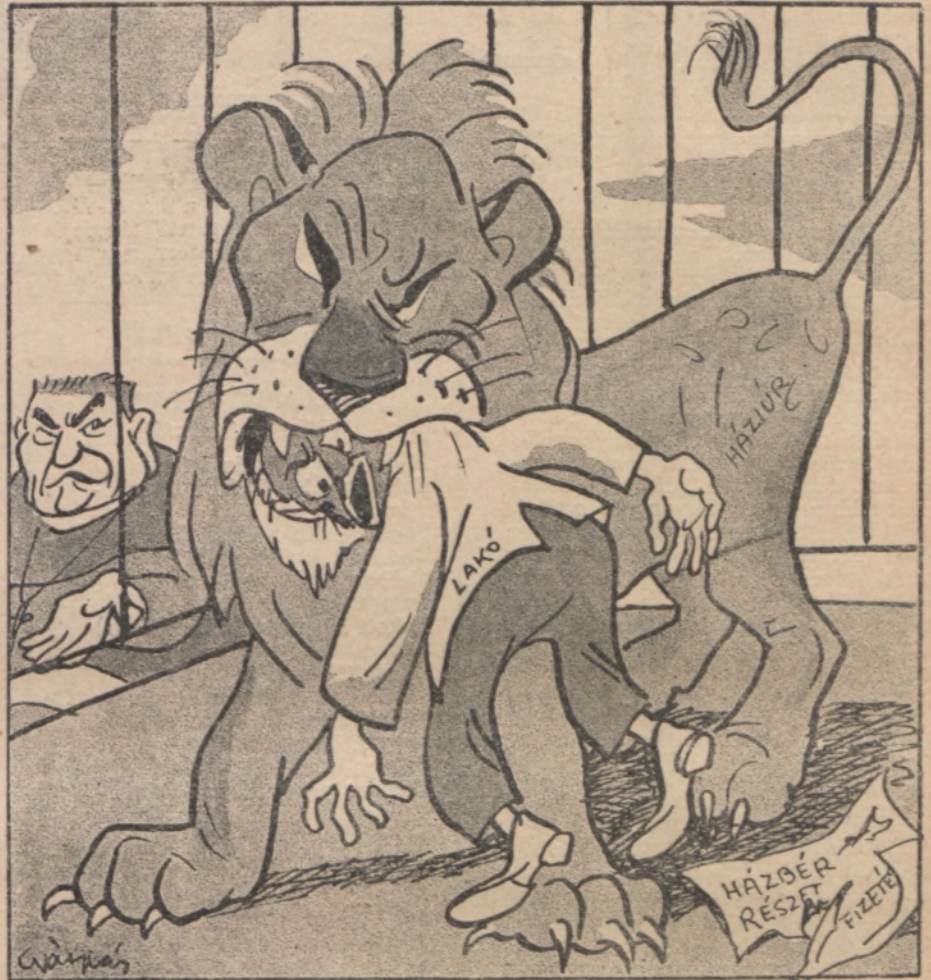
Itt, fővárosunk légyn ölen
 Csak az öröm virága nyílnak.
 A por szívárványt sző fölém
 S körüllebeg ezernyi ilat.
 S múlt havi gyorssegélyemet.
 Mig idült türelemmel várom.
 Egy vágy tölti el lényemet:
 Szép vón' Pesten megélni nyáron.

— c — (JÁSZ)

Csak nem Siófok

Békében Zsidófok
 Tavaly Zsirófok
 Ma Sírófok

A népjóléti miniszter megegyezést javasol

A partály. — Segítség! Segítség! Főfal ez az éhes fenevad.
 — Mit ordítózik! A legjobb ilyen esetben a — felek békés megegyezése.

Móriczka még nem tudja!

Kohn papa (a fíához): Na, Móriczka, most már rövidesen bejuthatsz a gimnáziumba!

Móriczka. — De papa! Hiszen tudod, a nagypapa azt mondta, hogy ki fog tagadni, ha kikeresztelkedünk.

Helioabalus császár
 Reiti e sír odva.
 Egy kicsit meg volt szegény
 Helioabalyodva.

A hatás frenetikus volt. A császár elragadtatásában a vadállatok elé akart dobálni, de aztán megkegyelmezett — a vadállatoknak, mert szakemberek állítása szerint, mint riportert, igen rázós voltam.

E sikeren fölbuzdulva, azonnal elkészítettem a kegyetlen és buta Caligula császár sírfőliatát ilvenformán:

Életében Caligula
 Nem volt egvéb, egy nagy nulla.
 Amde, hogy az idő mília,
 Belőle is mi lett? Hullat!
 S így egy sírba behullat.

Ez időben már igen jól ment dolgom Rómában, a császárok udvaroncái versengtek értem s így Petroniusnál, az

elegancia nagymesterénél is voltam egy ideig. Hálából a vendégátásért, mikor legszebb rabnője, akit nagyon szeretett, a dédelgetett Mirtocleia meghalt, én irtam meg a főliatot síriára, mely hangzott eképpen:

*Itten nyugszik Mirtocleia.
 Ki a szívem birtocleia.*

Petrónius, az elegancia nagymestere sírva iakadt, mikor a sírfőliatot meglátta és egy darócfrakkal aiandekozott meg, melyhez kezeimen és lábaimon miniatűr bilincseket viseltem nagy gála idején. Ezt ők csodálatos fővöbelátással huszadik századbeli főzsdéskosztümnek nevezték.

Mikor főébredtem, elhatároztam, hogy nem hagyom annyiban a dolgot. Talán mégis rá tudom venni az embereket, hogy ne üres, izléstelen frázisgörcgeteget véssenek a sírokra. El-

Neki is van szíve

Rendőr (a részeg emberhez): Hát magát már mindig így kell fölszednem? Nem szégyenli magát?!

A részeg. — Nem ám, biztos úr! Mert, isten bizony, én is fölszedném a biztos urat a földről, ha szüksége lenne rá.

végre a halottak nem tudnak beszélni, az embereknek viszont nem muszáj beszélni. Nem kell minden sírra főliat. De amit főliatnak, az jó legyen. Vegyük például egy esetet: mondiuk meghal egy öreg kisasszony, akit, mindegy, akárhogy, tegyük föl, hogy Kis Teréznek hívtak. Egész életében nem történt vele semmi, nem szeretett senkit, nem szerette senki, nem volt jó, nem volt rossz, szürke volt, mint a neve. Egy blanketta az adóhivatalban. Hozzátartozói ragaszkodnak ahhoz, hogy főliat díszítse síriát. Ilven sírra például ezt írnam:

*Itt nyugszik Kis Teréz —
 Ennyi az egész.*

Aianlom sírfőliataimat a nagyérdemű közönség pártfogásába.

T. F.

Szerkesztőség: Kacsu-u. 5.
Kiadóhivatal: Dohány-u. 7.
(Távozás előtt számláját hozza
rendbe. — Az árak utányomása
félóránként megengedve)

ÉTLAP

ROSSZMÁJÚAKNAK VICCLAP

Megjelenik
emészthetetlen tartalommal na-
ponként többször. Ujabbán föl-
szabadult a hatóság nyomása
alól, mely kizárólag csak az
árakat nyomta.

Beköszöntő

Dacára az uborkaszezonnak, bátrak vagyunk megjelenni, amely alkalommal kérjük a n. é. (nagyon éhes) közönség szíves pártfogását. Az a célunk, hogy vendégeinknek szellemi táplálékot is nyújtsunk az a főléttel, amellyel a megrendelt főzeléket szoktuk főlszolgálni. Mi a magunk részéről minden áron azon vagyunk, hogy a legmagasabb nivóú lapot adjuk vendégeink kezébe. Igyekeznünk fogunk, ha már az asztalon álló sótartónk üres is, legalább a lapunk legyen tele *attikai sóval*. De *fűszerezni* kívánjuk egvehekkkel is rovatainkat. Igériük, hogy áraink mindenkor *borsosak* lesznek. Gondunk lesz rá, hogy a fogvasztó közönségünkre állandóan *főlemelő* hatást gyakoroljunk. Egyben jelezzük, hogy vendéglőnk a legnagyobb kényelmet fogja biztosítani *étlapolvasó* közönségünk számára, amit azzal is kimutatunk, hogy tekintettel azon vendégekre, akiknek nyári villáuk nincs, mi, a legolcsóbb használati díj ellenében, kényelmes *villát* adunk — a támvéria mellé.

Ezzel szemben elvárjuk vendégeinktől, hogy gondosan szerkesztett étlapunkat nem fogja *villaszemekkel* tanulmányozni és megjegyzéseivel nem igyekszik színvonalunkat aláásni. Büszkén tekintjük ki, hogy *magas* nivónkből egy *hajszálnvit* sem engedünk. Egy levesben talált *hajszálnvit* sem.

Jó étvágyat!

SZINHÁZ

A vendéglősök nyári Belsőköre jövő vasárnap türelmi iátékok rendez. Színre kerül ez alkalommal a kritikusok által egykor *levágott Aranyborjú* szeptet, továbbá a *Csodaszarvas-gomba*, mint előétel. Italokról gondoskodva.

TÁRCA

Megmondta előre

Az ásitó pincérek sorfala között végre bevonult az első vendég. He'vet foglalt az asztalnál és miután meggyőződött róla, hogy egvedül van, kezébe vette az étlapot. Összehúzta a szemöldökét, aztán harsányan jelentette ki:

— Mielőtt skandalum lesz, hozzon nekem egy levest.

A pincér hozta a levest.

A vendég, miután elfogvasztotta a levest, magához hívta a pincért:

— Nézze, mielőtt skandalum lesz, hozzon egy pirított májat salátával...

A pincér elrohant.

Hozta a pirított boriumáit.

Egy pohár viz, vagy a fölüitott Bor, esetleg vegyítve mind a kettő. Műsor után az árak haimeresztő táncot lettenek. Jegyek elővételben már fogynak a vendéglősök türe'mével evütt.

BETÉTLAP

ÁLLANDÓ ÉTLAP

(Mindig kapható)

Nyakleves (rögtön kész)
Bolondgomba (A NÉP-konyhából)
Fogas (ruha nélkül)
Becsinált (véletlenül)
Marhanyelv (szóttárral)
Paradicsom (Évával)
Rakott káposzta (à la Molnár)
Spárga (akasztásra kiténő)
Vagdalt hús (à la Posta)
Metélt (saktermódra)
Mézeskalács (à la Emőd)
Légvár össze-Omlott
Rácsos tészta (à la Markó)
Tojásos puccs (à la Ulain)

CSEMEGE

Pattogatott kukorica
Tökmag
Banán (à la Radó)

A terrazon, ha süt a hold, az
árakhoz külön holdfényvüzési adót
is főlszámítunk.

Ar nem allando

HIREK

Öngyilkosság. Tegnap délben a leveskiosztás idejében mélyen elszomorító öngyilkossági kísérletnek volt szemtanúja Párisból szerződötetett főszakcsunk. Rögtön telefonáltunk az Életuntak Védőirodájába, de amire Róbert

— Parancsoljon...
A vendég ránézett:
— Mielőtt skandalum lesz, hozzon egy pohár sört...
És hozzálátott a pirított boriumáihoz. A pincér eléje tette a sört.
— Tessék, kérem...
— Jól van, majd hívom.
Az étteremben fölgvüitották az összes lámpákat. A cigány hangolni kezdett. A vendéglős boldogan dörzsölte a kezét.
— Fizetek — mondta a vendég, és olyan előkelő nyugalommal nézett körül, mint egy született lord.
A főpincér azonnal ott termett:
— Tessék parancsolni...
A vendég cigarettára gyújtott. Fűit a füstöt. A főpincér idegeskedett.

bácsi megérkezett, a forró levesbe röpiült légy már kiszenvedett. Legsainálatosabb volt a dologban az, hogy a légy eltemetéséről nem tudunk gondoskodni, mert abban az időben éttermünkben egyetlen vendég sem tartózkodott.

Baleset. Részvétellel kell jelentenünk, hogy konyhánkban újabbán a szerencsétlenségek egész sorozata eiti kétségbe a személyzetet. A mindnviánk által közkedvelt Pipit érte utó! kegyetlen sorsa, aki mint kotlós, mindenkor páratlan volt a maga nemében. Az ifiúságában kissé elvirágozott tvúk toias-táncát lejtve, hirtelen kirántotta egyik lábát, miért is gyorsan amputálni kellett. A szerencsétlenséget étlapunkban „kirántott csirke” cím alatt közöljük.

Hús hírek. A húscsarnokok elhatározták, hogy címtábláukon a kánikula ideje alatt egy kis változtatást eszközö'nek. Húscsarnok helyett *Húscsarnok* fogja jelezni azt a helyiséget, ahol a közönség a magas húsarak következtében napról-napra *lehűlni* szokott. A húscsarnokok tiltakoznak azon vád ellen, hogy mézárszékiük lóhúst is árusít. Üzletükben csak ökrök és marhák találhatók, étvéve, ha a közönség vásár-ló.

Gyászrovat. Fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy Miskánk, a hön szeretett kandurunk, jobblétre szenderült. A boldogult tetemeit holnap, vasárnap este fogjuk illő pompával eltemetni bécsi szelet és boriünpörkölt alakijában lehetőleg macskazene-kiséret mellett.

Utána szökött. Tegnap este egyik vendégünk, miután megvacsorázott, kezébe vette étlapunkat és arra a megjegyződésre jutott, hogy az árak azon idő alatt, amíg vacsoráitát elfogvasztotta, éppen duplájára szöktek. A ven-

— Mi volt, kérem?
— Hogy mi volt, arra már nem emlékszem, de hogy mi lesz, azt előre megmondtam...
A főpincér a kiszolgáló pincérre nézett:
— Beszéljen.
— Kérem... — dadogta a pincér — a nagyságos úr azt mondta, hogy skandalum lesz...
— A vendég főlemelkedett, Kalapiát ke-reste. Aztán indult a kijárat felé.
— Pardon, — szó't utána a főpincér — még nem tetszett fizetni...
— No hallja, — fordult vissza a vendég — hát nem megmondtam, hogy skandalum lesz? Bejelentettem előre.
És fizetés nélkül távozott.

BLICC ELEK

dég az árak szökésében követendő példát látott és ösztönös leleménységgel utánuk szökött. Azonnal kiadtuk a parancsot, hogy pincéreink keressék meg a szökött vendéget. Igazán ráér a szegény pincérekre, hogy egvszer már ők is keressenek.

Bűnpártolás. A rendőrség elismerését fejezte ki azon igyekezetünk fölött, amellyel működésükben őt támogattuk. Étlapunkon ugyanis napról-napra jelezzük a betöréses lopással vádolt Liptói eltűnését. Pincérünk látta, hogy egyik vendégünk a körözött Liptóit bélcatornájában elbuitatta és még mielőtt erről a rendőrséget értesíthették volna, a vendég éttermünk félreeső helyiségében Liptóit teljes egészében

futni hagyta. A vendéget bűnpártolás címén őrizetbe vettük.

Felelős fűszer-kesztő: LORD XANTHYS

Költők figyelmébe!

Tekintettel krumplifőzelékünk nagy fogyasztására, főlhívunk minden költőt, hogy egy ingyenebéd ellenében szakítsák le homlokukról a babért. Babékoszorukért állástalan költőket kenyérhez juttatunk.

Szellemi Taplálékok
Beszerző Csoportja

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

B. K. Beküldött kéziratát átadtuk a szakácsunknak. Talán kifőz belőle valamit. — Poéta. Zöldegeit főlhasználtuk a levesbe. — Novellista. Tárcája emészthetetlen. — P. R. Vaj van a fején. Keressen föl minket. — Pestii. Vice nagyon is ét-lapos.

KONYHÁNK

a félvilág legjobb főzőtanfolyamát végzett szakácsok vezetése alatt áll. Kuktáink valamennyien Dymi főzőiskolájának jelesen vizsgázott növendékei

Puliti, a pofonbajnok

Pofonok védszentje, ihless meg oh engem,
Midőn Pulitinak dicsőségét zengem!
S te, hirhedt Puliti, nem veheted zokon,
Hogy mi nevéssé tett, csak egy gyáva pofon.
Vivnod kellett volna, penge penge ellen,
De csak csellel győzted, erős volt az ellen.
S midőn csalásaid megunta egy bírád,
Elveid megvédni csak pofonnal bírád.
Hangoztatod fönnen, e módszer fasciszta.
Nem hiszi el senki, tán csak Friedrich Pista.
Ha zokon nem venné, hogy őt Mussolini
Tanácskozársira nem szokta elhíni.
Más nem hinné, hogy ez fasciszta igazság.
Hiszen ököl, pofon — ez briganti gazság!...
De most megismertük a Rinaldo-fajod,
S legközelebb velünk meggyülik a bajod!
— Ezentúl nem csak a vívást gyakoroljuk,
Kard, tör mellett még a — pofont is paukoljuk!...

FULLÁNK

Aranyparítás a mennyországban

Arany János. — Amíg éltem, sohasem emlegettek annyit a földön, mint most.

Enyelgés a ligetben

— Oh, Adolár, itt megesznek a szünyogok!...

— Ez is csak azt bizonyítja, hogy magácska milyen enniivaló.

LYSOFORM

a biztos hatású fertőtlenítő.
Nőknek nélkülözhetetlen!

A csodanő

— Az én feleségem éjjel után behúnyt szemmel meg tudja mondani, hány óra van.

— Ugyan! És hogy csinálja ezt?

— Ugy, hogy engem költ fel, nézzem meg, hány óra van.

Megerősítésre szorul

Kínában, Kan-szuban, valódi turáni fajmagyarokat fedeztek föl. A magyar honi fajvédők azt hiszik, hogy ott új terep nyílik számukra a korteskedést illetőleg és Lendvai-Lehner főkorhelyt... izé... főkortest kiküldik egy dísz boros Kancsuval, hogy üdvözölje a fajvédők nevében az új testvéreket, Lendvai-Lehner magával viszi az ébredő-igazolmányát, mert hátha összetévesztik az új testvéreink egy budakeszi sváb csaposlegénnyel. Elvégre még nem láttak magyar fajvédőt. Szegények!

Csinnadratta-bumm-bumm-bumm!

Megalakult a Keresztény Nemzeti Néppárt! Friedrich István öltötte magára a vezéri köpönyeget, mely a legutolsó divat szerint készült s kedvezőtlen idő esetén ki lehet fordítani, mint Friedrich köpönyeget általában. Guggoló politikusokat nem vesz be a pártba, nála csakis főllített politikuskok szerepelhetnek. A maflák kurzusa alkonyulóban van Friedrich szerint, ellenben, amint látszik, a kurzus mafláinak ki-keletet hirdet a nagy joggyógyforradalmár. Lendvai-Lehner Pistike bejelentette a párthoz való csalatkozását. A párt jel-szava: „Vinum et circenses!” Ez kell az agyarnak!

Borsszem Jankó a színházban

Bontják a Király-Színházat

— A Borsszem Jankó mindenünne kiküldött munkatársától —

Abból az alkalomból, hogy a Király-Színház irodáit lerombolták, főképpen az Unió új dramaturgiát, aki kezében egy hangiegykulccsal éppen egy titok aítaiát igyekezett lakatosi készséggel fölívni. A titok a iövő színházi szezon programja volt. Miután a kőművesek (Szózat-ék szerint destruktívek) mindent leromboltak, csak hanglétrával tudtam a dramaturg irodáját megközelíteni. Amikor áthatoltam a folyosón, hirtelen valami a fejemre esett. Csodálkoztam, hogy semmi-féle fájdalmat nem éreztem, holott ami a fejemre zuhant, egy egész darab volt. Megnéztem a darabot és rögtön megértettem, miért találtam olyan könnyűnek. Bús-Fekete egyik darabja esett rám. Búsán tovább mentem.

Kopogtattam.

— Szabad.

— De nem kőműves — nvítottam be szellemesen és leírtam egy tégladarabra, ami itt a széket helvettesítette. A dramaturg éppen egy kalapácsot tartott a kezében, amellyel a saját fejét tőre.

— Lássa, — mondta rezignáltan — ha most darabokra törném a fejemet, biztosítva volna az egész szezon.

— Ha érdeklődnöm szabad, mért rombolják le a falakat?

— Nem akariuk, hogy a régi Fall kísértésen minket. Aztán meg szűknek is bizonyult a helyiség. A szerzők által bevüitott darabokat el sem tudtuk volna helyezni. Mert a programunk, hogy minden új tehetségnek he'vet adjunk, ha nem is a színlalak, legalább itt a falak között — a polcokon.

— Mikor kezdik az építkezést?

— Egzvelöre csak rombolunk. Előveszünk minden régi darabot és amit a szerzők fölépítettek, leromboljuk. Ebben a munkánkban Vázó építőművész segít nekünk, aki, mint a neve is mutatja, szigorú kritikus.

— Melyik darabbal kezdik a szezont?

— Éppen rajta ül — felelt a dramaturg.

Fölugrottam. Kezembe vettem a darabot. Rögtön ráismertem. Drégely darabja volt.

— Azt hittem tégladarab...

— Nem is csoda, — mondta a dramaturg — a darab meséje olyan régi, hogy egészen megkövesedett.

RIP PORT

Szerzők tanácsadója Hogyan siettessük a premiért?

Meg vagyunk győződve róla, hogy ez egy olyan kérdés, amely minden szerzőt érdekel. Az ember könnyen megír egy darabot. De annál nehezebben tudja kivárni a premiért. Egy bevüitott bohózat, amíg színre kerül, kész tragédiává válik a szerző számára. Valóságos színváltozás előzi meg a bemutatót. Ez a színváltozás főleg a szerzők haján észlelhető. Mert amikor a darabukat megírták, még barnák voltak, esetleg szőkék, avagy búsfeketék és amire előn a premiér, színük fehérre változik. Egyszerűen megöszülnek.

Most aztán az a kérdés, hogyan lehetne segíteni ezen? Az a módszer, hogy a szerző őz fürteit visszafesti eredeti színére, nem egészen kielégítő megoldás. De az sem vezet célra, ha a szerző, még mielőtt megöszülne, fehér parókát hűz a fejére és úgy jelenik meg az igazgatói irodában, mint aki-nek féllába már a sírban van. A pesti direktort nem lehet megölni, mert ha valaki arra hivatkozik, hogy már pont huszonöt éve vár a premiérré, élénken érdeklődik a darab bevüitésének dátuma iránt.

Melyik napon adta be a darabot?

— Augusztus huszadikán, este...
— Rendben van. Hát akkor tartjuk meg...

— A premiért?

— Dehogyn. A bankettet. Mert csak illik, hogy ezt a jubiláris alkalmat megpecsételiük egy kedélyes társasvacsorával. A költségeket természetesen az ön e'olegszámlájára írom...

Mondom, a direktoron nem lehet kifogni, de azért egy tanáccsal szolgálhatok a szerzőknek. Ha azt akariák, hogy a darabuk színre kerüljön, legyenek ő'eteseek. Az ötleteket azonban ne a darabjukban alkalmazzák, hanem a darabon kívül. Sőt aianlom minden szerzőnek, hogy m'előtt darabja megírásához hozzákezd, előbb dolgozzon ki egy tervezetet, amely azonban nem azt vázolja, hogy mi történik a darabban, hanem, hogy mi történik a darabon kívül, annak elhelyezése körül. A szerző ne azon törje a fejét, hogy mi lesz hőisével a harmadik fölvonás végén, hanem inkább azon, hogy mi lesz a darabjával a szezon elején? Az a trükk, amely a közönséget vezeteli félre, már lejárta magát. A szerző taláion ki olyan trükköt, amelyvel az igazgatót vezetheti félre. Mert

igyezzük meg, egy jó darab, mely sohasem kerül színre, mindig rosszabb, mint egy kevésbbé jó darab, amely azonnal színre kerül.

Mutatóba itt közlök egy tervezetet:

Cím: nem fontos.

Szerzők: nem fontos.

Tartalom: nem fontos.

1. Ha a darab kész, azonnal lefordítandó.

2. A franciára fordított darab egy párisi barátunk címére elküldendő. Portóköltés mellékelve.

3. A direktor levelet kap Párisból, amely arról értesíti őt, hogy a franciák egy szenzációs darabot készílnék bemutatni. A levél írója abban a kellemes helyzetben van, hogy a darabot eredeti francia példányban azonnal elküldheti.

4. A direktor megszerzi az előadás jogát a francia szerzőtől. Kommunikék sorozata.

5. A direktor fordítót keres.

6. A szerző lefordítja saját lefordított darabját. Mellette előveszi a fiókiában megőrzött eredeti példányt.

7. Premiér.

Most jön az utolsó pont.

Ha a darab megbukik, a szerző hallgat, mint dinnye a fűben. Ez esetben a darab a franciáké marad.

Ha azonban a darabnak sikere van, a szerző már a huszonötödik előadás után siet leleplezni önmagát. Mert ebben az esetben a darab az övé.

DYMI

Színházi strófák

Király Ernő a színészgyűlésen

Egy színészgyűlésen,
Mikor Király feláll,
Kialtozni kezdtek
Az ottlevők: „eláll!”
Király abbagyta
Beszédének felét,
Mert a közbeszólás
Sértette a füllét.

Látogatás egy művésznőnél

Betegem fogadott
A művésznő engem,
Mikor terveire
Nézve felkerestem.
Szinte idegesen
Kifakadva mondta:
„Lázasan készülök
A jövő szezonra.”

És egy másik kérdés

Miben játszik, drága nő,
Lengyelben, Molnárbán?
Egyikben sem, — mondta ő —
Hanem csak: dollárban.

Londonban, hej...

Londonban, hej, van sok kongresszus
És számos konferencia.
Csak azt nyözik: — Ah, Jesszasz!
Kevés a kompetencia. Jesszus!
Mert fórumuk bár illetékes.
A francia, a kis negédes.
Aikát biggyesztve, így gagyog:
— Az egész világ én vagyok!

Tout le monde, c'est moi! — e mondás
Bourboni büszkeségre vall
S a napkirályt utánzó kondás:
Hős Herriot se lát, se hall.
Aristo- lett demokratából:
Ime a vaskarika fából.
A többe oltott ananász.
Amely uborkatúra mász.

Londonban, hej, van számos bankár
És van szakértő számtalan.
Nem eshet ott számadásban kár.
Klappol minden hiánytalan.
De mit érnek pénzügyi bullák?
Ott is túltengenek a nullák;
Hol annyi érdek ámitott.
A józan ész nem számít ott.
Macdonald, hej, legény a talpán.

Ámbár kissé szegénylegény;
Berlin felé kacsingat csaltán:
Mi szép rablólovaregény!
Am ami e kérdésnek magja.
Majd fölűri, de be is kapja
— Akármilyen kemény dió —
A víz néző: — az Unió. (iazig)

Amikor dühös a lakó

A házgonnokhoz, aki beszedi az új,
fölemelt lakbért:
— Maga egy közönséges — ház-
bérenc!

Olympiász után

— Tudod-e, miért lettek olyan
sötétbőrűek a magyar vívók?
— A kánikulától.
— Dehogy, a sok tusztól.

1914—1924

Ferenc József. — Nézze csak meg, Szentatyám, béke van-e már odalent?
Szent Péter. — Hát békének béke volna, csak még mindig Vassal kormányoznak.

Lúci dolgok

A súly

Cefetül megbetegedett Törköly Miska bácsi. Elmelegedve vizet ivott a kurucvölgyi kuton. Átkozott hideg vize van ennek a kútnak. Már sok embert sírba tett. Még se okulnak az ebadták. De hát mikor olyan jó az a hideg víz a forráságban eltikkadt emberfiának. Csak olyan drága árt ne kellene érte fizetni! Ott van ni! A Miska bácsi is már se holt, se eleven. Igen oda van az öreg a tyúkoknak. Meg van romolva az egész belső világossága.

Csóvágatja fejét a doktor. Rendel orvosságot, ezt is, azt is, ide is, oda is. Vizes ruhát is, szárazat is... Csak épp hogy koporsót nem rendelt. Elmenet többek közt erősen a lelkükre köti a hozzátartozóknak:

— ... de mindenesetre a hasára helyezzenek súlyt.

Másnap jön a doktor, kérdi a Miska bátya feleségétől:

— Na, hogy van a beteg?

— Jó vóni, elég jó vóna, csak a súlyt nem igen tűrheti a hasán.

— Micsoda súlyt?

— Hát akit meghagyni tetszett.

Bemegy az orvos a házba, hát majd a guta üt bele!

A Miska bácsi ott fekszik az ágyon, oszt' egy nagy zsák búza van a hasára állítva... Csak úgy nyög alatta.

Hanem azért ne tessék megijedni, Miska bácsi se halt meg, a doktort se ütötte meg a guta.

A morék

Butykos Pista meg Szutykos Miska cigánylegények voltak. Eszerint számszerint, ha nem csalódom, ketten valának. Még, pedig, ahogy Lúcon mondan szokták, olyan „surbankó”-sorban. Az urak kamaszkornak nevezik.

Eme két cigánylegények egyszer túl a Tiszán lődörögtek a rétek és a szántóföldek közt. Éppen dinnyeérés ideje volt. A szép nagy potrohos görögdinnyék csak úgy mosolyogtak a földek közepéből ki az útra.

Azt mondja Butykos:

— Te Szutykos, ázsok a dinnyék nékink kácsintgatnak. Szeretnének haskónkba kerülni. Nincs itt egy fia csósz se.

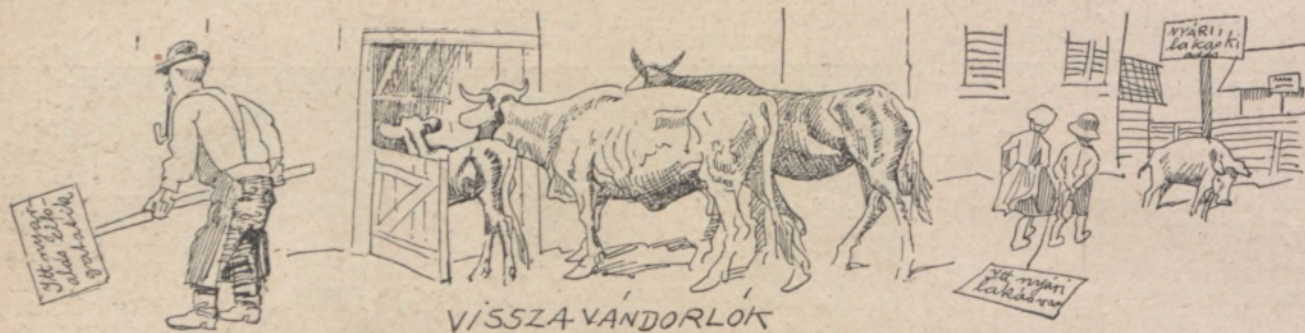
Nem sokat kell a nyúltnak a bokrot mutogatni. Egy-kettőre ott ült két barna legényünk egyik dinnyeföld közepében s nyakalták a jó vérbélű görögdinnyét, mint a parancsolat. Jólaktak istenesen. Csak úgy dagadt kétfelé a hasuk.

Éppen fölálltak, zsebredugták fanyelű bicskáikat, menni készültek. Ekkor tünt föl a csósz a füzes felől, jött nagy sebbel-lobbal, kiabált messziről:

— Várjatok, a hasatok mindenit! Majd jóltartalak én beneteket dinnyével!

A két cigány, látva, hogy több kettőnél, iszkiri. — szaladásnak veszi a dolgot; de miután illendő, hogy az ember a síves meghívásra mondjon valamit, visszakiabál Szutykos a csósznek:

— Keszenjük a síves invitálást. Talán majd hónap, mert mára mán, teccsik látni, egisen jóllaktunk. N. A.

Juci szobalány

'szusskám! Hogy millen rab-szódikus egy illen intelligens szobacica kariérje; hát csuda, lia meg nem üti a hóguta! Amióta ott hagytam a palvenű Spícbürgeréket és átvitorláz-tam egy Cabaret-plimadonna partyára, hát sajátkezűleg konstataltam, hogy nem hijába irillik a cinésnéket a plivát naccságák; mer azok élete csakugyan színes, lenge és tarkavirágos, akar egy modern modellkalap. Ők osztán emancipálóttak, nekik minden szabad, — még a szerelem is. Illenféle sóhajtások birizgálták az én bögyömet is régolta, csak nem tudtam fölkurblizni magam az inditáshol. Pedig

rötentő nagy ámbitusom van hozzá, hogy belekóstojjak a cinnművészetbe. Egyelőre úgy hozzádörgölődök a plimadonna vádlíjához, mint komorna, aztán idővel kitanulom a csinját-binját. Ellesek egy-két afekstációt, meg majd ragad is rám egy-két faxni; a többi mán gyön magától, — ha akad egy jó cinházibarat. A kinnaccságám a dísz-ösi kuplétákat dannálja a Cabaretban. Teheti, mer gazdag a Palikája. Sőt ollan jól megy nekik, — humberufen! — hogy megint nászútra utaznak, talán taljánába abázijádzani. Kinnaccságám megvigasztalt, hgy két hét mulva hazagyönnnek Sijóforka utókurádzani és le is előlegeztek egy tuti hotellakást, ahol is én bevárom őket. — Ugyis vót.

Vígan lubickoltam a Balatonyban és fülem hallatára sugdolództák, hogy: „Ez a pesti mozcinészné!” Hát csak hagytam őket a vízben — pletykállani, pedig dagadozott a bögyöm az örömtül. Nap-nap után napkúrázgattam, a vizilovagjaim pedig egész nap kurizálgattak. Az összes aranyifjúság körém tódult: egy pincér, egy fodrász, meg az úszómester, — a többik kint vótak a vízből, vagy pláne otthon maradtak Pesten. Csak még szűm tüzének otjogatója, a fess tüzojtom hiányzott. Igaz, egy anizkcal szalma-szabadságot engedélleztem neki; saját edényiségem meg libegett, mint a szalmaszál a vízben. Pedig csukladozhatott jó tüzojtom öleget, mer sokszor mondogatták itt is, ott is, hogy — leégtünk. Ügyláccik még csak ő hiányzott! — Én pedig beletanultam szelep-körömbe és oll jól domboritottam vádlímmal, mint egy opelettcubrett; — mondták is az urak!

Egy bús napon olvasom ám az újságba, hogy a naccságám Palikáját letartóztatta a tengeri rendőrség a tengersok adósága miatt. 'szusskám! szepegtem, én meg fülig vagyok a cekkbe és itt állok a hotelbe hitelbe. Búbánatomba a Balatonyba akartam ugrani, de előbb zúfocoltam egy-két struflit

*Elutazás előtt zárjuk le
összabánkat szaberedete
Wertheim retesszelzárókkal*

WERTHEIM F. és TÁRSA R.-T.
V. FÜRDŐ-UTCA 14. (VILMOS CSÁSZÁR-ÚT SAROK)

a parti padon. Oll szépen süttött a hold, mint egy cinházi lefektor — és amint javába potyogtatom bús könnyeimet a hús hullámokba, a fülembé fülharmonikáz egy holdkúrás lovag: „Mért sír a kis lány a Balaton partyán?...” Fölugrottam, de ő átkarolt, s így tartott addig, míg kifaggatva be nem vallottam, hogy: pekkes cinésné vagyok, akít itt hagyott a fapadnál hűtlen völegénye csalfán. (Egész fölökonyan lóditottam, mintha már cínpadon vónék.) Viszonyt Artúr szerelmet vallott és följajlotta szívét és tárcáját, amivel szutrenirozni fog. Ebbe a lomantikus állapotomban — picurka habozás után, — elfogadtam utóbbi elkölesi támogatását, annál is inkább, mert megtudtam, hogy pesti nagykereskedő — rövidárúban. Bizony! Mindennap új selemharisnyában strandoltam, az új trikómba pedig úgy feszitettem, hogy majd szétrepedt — a csudálkozástul a vizilovagok ábrázattya. Meg is inteljuholtak a Cinházi Újságtul, még fényképet is kértek, de nem vót nálam csak egy enyveshát, hát odaadtam. Így éltünk vóna hótomiglan, ha a három pestrigó le nem leplez avval, hogy az enyveshátat a cselédkönyvemből szakajtottam ki. Erre persze hű lovagom is meglógott (a randa kereskedősegéd) és én megint kint voltam a vízbül. Nemtelen bosszú vót, mert úgy jádzottam, mint Páris a 3 grációjában, nem adtam oda nekik az almát. De igaz is, mer hijjába: hamissak mind a férfijak!

Dollár hullása idején...

Jövendőbeli önkéntes amerikai rokonaimat,

akik a dollár fénykora idejében nem tartották szükségesnek a jelentkezést, ezúton értesitem, hogy a közeljövőben esedékes magyarországi nagybáncsiságot nem vállalom. **B. G.**

Jaj! — de mégis igaz

— Mi a különbség a legjobb magyar marathónista és a között az ember között, aki elhiszi, hogy pusztán a balszerencsén mult, hogy nem mi nyertünk meg minden versenyt az Olympiászon?

Hát: a legjobb magyar marathónista az a Király Pali, a főntemlitett ember meg, aki mindezt beveszi és megemészti, az — palikirály.

A hét legrosszabb vice

- Mi az oka, hogy a siófoki szállók tele vannak zsidóval?
- ?
- A tóra, ugyanis az ablakok a tóra néznek.

Ezüstevőkészletekben speciális üzlet!

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

A telhetetlen

Bemegy a munkatárs a szerkesztőhöz, akinek közismert házisárkánya van odahaza.

— Szerkesztő úr, meghalt az anyósom. Kegyeskedjék előleget adni.

— Mit? — szól a főnök elképedve — magának van egy halott anyósa és még ráadásul pénzt is akar? Hát akkor mit szóljak én?!

Önálló töprengés

Vajjon a jövőben minek fogják nevezni a mai kor eseményeit: *korképnék* vagy *körképnék*?

Pofa kerestetik

Közhirre tesszük, hogy miután tenyeret már találtunk, most csak pofára volna szükségünk, amelyen az első síófoki pofon végre elcsattanna. Sürgős megkeresést „Jó pofa” jellegére kérünk.

Síófoki fürdőigazgatóság.

Posta-bélyeg

Mint értesülünk, a magyar Posta Pulitit, aki a veszekedés bélyegét ütötte rá az Olympiasztra, megbélyegezte sportzerűtlen viselkedéséért.

Takarmány-hossz a falun

— De fölfuvalkodott a lova, szomszéd!
— Persze hogy fölfuvalkodott. Mire körösztülmegy rajta a zab, húszezerrel emelkedik az ára.

Salusi örömök

A kakas. Nagyon büszke, mondhatni pökhendi állat. A maga szemét-dombjáról azt hiszi, hogy az observatoire. Elbizottságában azt gondolja tudniillik magáról, hogy ő kukorékolia föl a Napot. Ez az ő privát véleménye s a baromfiak között mindezekig senkinek sem sikerült ezt a csillagászati tévedést megdöntenie. Mert valóban az igazság kedvéért be kell vallanunk, hogy eddig még egyáltalán nem bizonyították be, hogy nem a kakas az előidézője a Nap fölkelésének. Mert nézzük csak. Ha be akarnók bizonyítani, hogy nem a kakas az oka, akkor egy kakasta'an állapotot kellene teremtenünk, tehát az összes kakasokat a Föld területéről ki kellene irtanunk, mert ha csak egyetlen kakas megmarad, lehet, hogy éppen az kukorékolia föl a Napot. Beláthatjuk, hogy tejjességgel lehetetlen az összes kakasokat egyszerre kiirtani s tekintve, hogy a Napot magát nem kérdezhetiük meg, nem dönthetjük meg soha a kakas látszólag abszurd véleményét a napfölkeltéről.

A tehen. Ez az állat a legszemérmelenebb teihamisító. Hozzá képest a millimári is kismiska, Literszámbra ke-

veri a vizet a tejjel s közben úgy tesz, mintha szomias lenne s ivás ürügve alatt több vödör vízzel higitia föl a benne levő tejet. De a pesti ember megfigyelheti, hogy a kiszag-állat sokkal kevesebbet iszik, mikor olcsó a tei, mint mikor drága. Utóbbi esetben erőszakkal kell elkergetni a vályutól, mert olyan kapzsi, hogy az egész kutat kiinná, csak hogy sok pénzt hozzon be a teiből. A tehenét úgy fejjük, hogy a hátára fektetik és egy gözszivattyú segítségével kiszivolyozzák belőle a tejet. A pesti embert ezzel szemben úgy fejjük, hogy leültetik, beöntik a tejet s ezáltal szivolyozzák ki.

A pók. Ha leteszed a kalapod egy pillanatra, mikorra fölveszed, az élelmes pók már hálót szőtt rá. A pókról mindenki tudja, hogy hálót feszít ki s a beléje akadát rovar verét kiszívja. Ezért a pókot ügyes és ravasz állatnak tartják. Ezzel szemben senki sem tartja ügyesnek és ravasznak a legvet, amely naponta többször elkerüli a hálót s nem esik bele. A magam részéről azt a megfigyelést tettem, hogy a pókok között is vannak ügyetlen példányok. Az eset a következő:

Három napig figyeltem egy pókot, amely étlen-szomian szaladgált a hálóiá-

között, anélkül, hogy egy fia-rovar beleakadt volna. Láttam, hogy szegény állat kopál és nagyon megsaináltam. Fogtam neki két legvet és cigarettatüzön megsütöttem, gondolván, hogy ebédre nem szereti a nvers húst. A két sült legvet aztán beleraktam a hálóiába. Ekkor derült ki, hogy a háló nagyon ritka volt s a legvek átestek rajta. Fogtam újabb két legvet és cernaszállal ráerősítettem a pók hálóiára. Ekkor a pók megjött s kiszaladt a hálóból. Begvulladt a vérengző állat s egész nap nem mert közeledni a hálóhoz. Olyan buta és gúva volt, hogy még akkor sem tudta bekapni a sült legvet, amikor az a szájaiba röppült.

A hangyáról az a hír járja, hogy nagyon szorgalmas állat s egész nap hangvaszorgalommal dolgozik. Azt hiszem, ez a hit is félrevezetésen alapszik. Megfigyeltem egy hangvát, amely egész nap sétált a strandon s némelykor a lábát a vízbe lógatta bele. Egy másikat raitakaptam azon, hogy nyüzsgés közben amerikázott s mikor félrepillantottam, lefeküdt s a hasát sütötte a Nappal. Hát ilyen ravasz állat a hangva, csak henyel: nem hiába végzi minden évben deficittel a mérleget a hangva szövetkezete. **CARÁMY**

BERLIN UTCÁIN TILOS A CSÓK

Meleg van

avagy:

Ecce homo!

(Egy neo-. ex-. im-. ill. depresszionista lélek tükre fecnikben)

Reggel 9 óra: 18° C

Nyári reggel! Gyönyörű! A fák rü-gveznek, a madarak dalolnak, a föld zöld és az ég kék! Tulajdonképpen ezt már sokan fölfedezték előttem, de ma oly intenzíven hat rám a természetek ez az isteni harmóniája, hogy muszáj úrra leszögezzenem. Most értem csak át igazán, hogy milyen borzasztó a Tél, azaz jobban mondva, most kezdem csak át nem érteni igazán, hogy hogyan is bírja ki az ember a telet. Én télen mindig is mondtam, hogy a tél a Természet halála, a Szent Természeté, a SZENT TERMÉSZETÉ és az Emberé is, akik vagyunk, mi emberállatok és minden és minden a nagy Égbura alatt. Továbbad: a Nyár, az emberi Szellem fölüljüngő diadalmamora a Szabadság magaslatai felé, mint antik kristály-himnusz, mint vakító fényözön a párás Mindenbe. Szinte fáji ez a sok szép, szinte fáji, oh, jaj, hogy nyár van. Nyár. NYÁR...

D. e. 10 óra: 22° C

Kitűzött a Nap, a maga teljes ifjú erejével és átlengi a tereket a hő. A pórások mohó vágóval habzsoliák a kövér meleget. Belenyegetek a Napba és ő visszanevet rám és átadom magam a fénynek, a hőnek, a Hőnek...

D. e. 11 óra: 27° C

Nagyon aranyos minden, de kezd

nagyon meleg lenni. De nem bai! Ez kell nekem, hogy elbágyvasszon a hő és ilyenkor úgysem szeretek sokat gondolkodni, gondolkodhatom elegendően is, na nem igaz?

Dél: 40° C

Fűh, fűh... szent igaz — kissé... mondhatom meleg van. Nem panasz-képp, vagyis hogy, einve, einve... azért ez kicsit sok a jóból... nahát... csurog a víz rólam... na nézd... nyár. NYÁR... hát igaz... igaz, nyár van, nyáron mindig meleg van... de ilyen...

D. u. 1 óra: 45° C

Vége van a világnak! Azt hiszem, már régen meghaltam és nagyon szeretném, ha megmondaná valaki nekem, hogy tényleg élek-e, vagy csak valaki álmodia, hogy élek... illetve viszont. Jaj! Az agyvelőm már félórátia fölforrt és most a fülelem keresztül elpárolog... Percenként hülyülök... érzem. Látnom az összes ereimet kirepedt bőrömön keresztül, a vérem, mint valami megveszekedett hegyi patak vagy ringlisplü dübörög, kering, zötörög... és... ez rémes! A fene ette volna meg a nvarat, a fene egve meg a fákat, tölem dalolhatnak, tölem rügzvezhetnek a madarak, a föld kék, az ég zöld... bár furcsa, mert még nem láttam zöld nagybögöt... ié, de érdekes... és milyen vörös az egész világ... most meg fekete karikák játszadoznak gyermekibájjal...

D. u. 2 óra: 45° C

Félórátig tartott, míg fölmostak, de már megint ájulás környékez. Oh, én

vén marha, csak megint tél lenne, csak még egyszer esne a gyönyörű hó, szívesen nvalmám a szép, üde, hideg... hóóó... szssz... havat... havvat... havvavvava...

D. u. 4 óra: 39° C

Megint fölmostak és most már jobban érzem magam, de még nagyon bágyadt vagyok, Most meg a hátam kezd rettentően szekirozni, meg a mellem is ég, juí, a karom is, mint a tűz, hogy a fene egve meg a napot, ahol van... de így lesülni... juí... nahát... megemlegetem még ezt a vacak nvarat.

D. u. 5 óra: 30° C

Bekentem magam vazelinnel, már nem fáji úgy mindenem. A hőség is enged... tudja Isten...

D. u. 6 óra: 23° C

Most szép minden, Langvos-hűs szellő kezd fudozálni, kellemes virágillatot hoz a mezőkről... nagyon kedves...

Este 8 óra: 20° C

Alkonyodik. A nap vérvörös sugarkat bocsáit búcsúzóul a sötétedő világra. Gyönyörű! A Természet még egyszer fölragvog isteni pompáiban. Érzem, valami emel a magasba, a végtelenbe, ahol még senki sem járt, mint az emberi Szellem fölüljüngő diadalmamora, a búcsúzó nap felé, mint antik kristálytisza himnusz: istenveled, a holnapi viszontlátásra! Már letűnt, de holnap úrra visszatér a Nap, a diadalmas NAP! Milyen szép is ez... nyár van. NYÁR van... HUMÉROSZ

Zsákban macska

A kincstár követeli a zsákjait a Futurán. A macskákra azonban, amelyeket a Futura a zsákokban vett, nem reflektál.

Barátnők

— Mit szólsz, édesem, a férjem titkos tanácsos lett.
— (Sutogva): Igazán? Titkos tanácsos? Gratulálok, szívem s biztosítlak, hogy nem fogom elárulni senkinek sem.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, július 29-én zártuk le. — K. B. M. Még egy kis türelmet. — R. Zoltán. Legyen szerencsénk. — Dugó. Intézkedtünk. Néhányat fölhasználtunk. — Kaviár. Azt írja, hogy aggódik, mert beküldött strófája nagyon is kétértelmű. Megnyugtattuk. Mi nem találtunk benne kétértelmet, még egy értelmet se. — H. K. Mindenkit szívesen látunk, akinek jó ötlete van. Csak küldje be bátran. — Bojtorján. Azzal fenyegetődzik, hogyha nem közöljük humoreszkijét, megszűnik lapunk előfizetője lenni. De arra nem gondol, hogy ha közölnők humoreszkijét, összes előfizetőnkől megfosztana minket. — Tüskésdisznó. Hogy lehet ennyi malacságot összeírni? Azt kérde, hogy abban az esetben, ha leközöljük novelláját, mennyit kap érte? Legkevesebb hat hónapot. — F. B. (Vác.) Kellemes nyaralást. Ott legalább olcsó. — H. M. (Pécs.) Válasz legközelebb. Néhányat kiválasztottunk. — Több levélről a jövő számban.

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső
A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő
Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.
Igazgató: Szekeres Rudolf

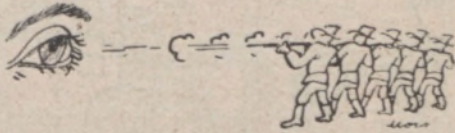

Meinl-kávé

A tökéletes
poloska-irtás, festés
PAX-vállalatnál.

Tel. 61-06
és 141-46

Képrejtvény

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. négy darab „Mátra”-szinszappan,
2. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serlőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

3. egy nagy tábla Szerencsi csokoládé,

4. egy nagy doboz „Virág”-féle dessert.

5. egy nagy üveg „Oceán” James,

6. egy doboz

7. egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy téglgyalpaszta).

8. egy üveg „Lysosform”,

9. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,
 10. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),
 11. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer,
 12. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évekből),
 13. Seiffensteiner Salamon adomái.
- Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2948. (30.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Utókúra

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják:

1. Deutsch Juci (Nagymaros), akinek négy darab „Mátra” szinszappant;
2. Kabók Győző (Budapest, V., Tátra-u. 4), akinek tíz üveg Polgári Serlőzde Szent István duplamalátásör;
3. Schwáb Béla (Székesfehérvár), akinek egy nagy tábla Szerencsi csokoládét;
4. Özv. Stern Adolfné (Rákosszentmihály, Ilona-u. 71), akinek egy nagy doboz Virág-féle dessertet;
5. Bauer Salamon (Budapest, VIII., Orczy-út 22), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt;
6. Rochlitz Miksa (Mándok), akinek egy doboz „Ovomaltine” tápszer;
7. Fischer Béláné (Budapest, VIII., Népszínház-u. 16), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE”-készletet;
8. Schwach Lázárné (Budapest, VI., Király-u. 80), akinek egy üveg „Lysosform”-ot;
9. Horváth Béla (Gödöllő), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant;
10. Köhler Ágnes (Ibrány, Szabolcs megye), akinek két pár Berson-gumisarok;
11. Klein Dezső (Budapest, VI., Nagymező-u. 21), akinek egy nagy palack „RAPIDOL” folyékony fémtisztító szer;
12. Polgári

Olvasókör (Nyiregyháza), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Refraccio Iátszer r.-i. (Budapest, IV., Szervitater 6), akinek a „Seiffensteiner Salamon adomái”-t küldi meg a kiadóhivatal.

„Laggermachen
nem húzalat!”

A nem sikerült pukkasztás

Mimi és Mici, két jó barát, férjeik zilált anyagi viszonyai miatt, Budapesten töltik a nyarat. Egymást óvatosan elkerülik, nehogy kiderüljön a valóság, amit az asszonyok Éva óta rejtegetnek.

Régi recept szerint Mimi is, Mici is megkérte egy ismerősét, ki külföldre ment nyaralni, hogy az itthon megirt és aláírással ellátott anzikcokat adja föl — a másik barátnő címére. Az ismerős diszkrét mosollyal vette át az alibit igazoló lapokat és már előre örül, milyen arcot vág Mimi és Mici, ha kiderül, hogy — egy fürdőhelyen voltak a nyáron és mégsem találkoztak.

Nyílt kérdés a telhetetlen pestiekhez

Még most sem elég magas a koszt pénz?
A pesti vendéglősök

Tűszúrások

Ki meri állítani, hogy az emberekből kihalt az udvariaság!? Mihelyt bajba kerülsz, segítenek leemelni arról a piederstárlól, melyről lecsúszóban vagy.

Mikor az emberek azt akarják mutatni, ami nincs, akkor azt akarják takarni, ami van.

Az élet egy váróterem, hová az ember vagy túlkorán érkezik, vagy indulás után, de sohasem jókor. (Sz. M.-né)

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
" 1918. " ...	75000 " "	" 1921. " ...	75000 " "
" 1919. " ...	75000 " "	" 1922. " ...	75000 " "

A modern alchimisták

avagy mégis lelet higanyból aranyat csinálni

Jász és Szász most jöttek a fizetésből. Találnak egy kétkeléses lapot, amiből megtudják, hogy higanyból lelet aranyat előállítani.

Szász: Na meg 10-15 kilométert csónak és megkeresjük az aranyvölgyet...

Jász: Gyere ide, bemegyünk, ezek nyaralni vannak itt nyugodtan dolgozhatnak.

Szász: Jász csak föld est a higanyt majd én addig körül nézek hátha van valami ebben az ocska kőzetben...

kissé kemény ez az aml, - Még ilyen Hirtlem nekremmel sem volt dolgom!

-Ezer alkalommal! Edemes! Nemmi arany vesződni arany csinálással? Hívja Jászt, de az elszaladt, mert levedésből fő és főben megkostolta a higanyt.

Filmriporter, Moson

Kapható minden jobb cukorka-

és csomagkereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T. BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UTCA 12.

ELŐFIZETEK ÖNNEK a BORSSZEM JANKÓ-ra

negyedévre 500,000 korona névértékű elhasznált magyar bélyeg beküldése ellenében. **JÁSZAI BORISKA** bélyegkereskedés Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 6.

Művészies képketerek
Kézimunkák szakszerű keretezése
Váradi Bélánál, Budapest, Andrássy-út 43.

NACCSÁGA!

ÉN CSAK

"MÁTRA"

SZAPPANNAL MOSOK

Az **OVOMALTINE**

A **PINDENAP**
ÉLETIZGALMÁBAN
KIMERÜLT, PÁRADT SZERVEZŐ
ERŐSÍTŐJE